

Cultura | Actualitzat el 19/04/2016 a les 12:24

PinkPoni, el so de la sensibilitat

El grup presenta el primer disc, "Diumenges", aquest dijous 21 d'abril a Luz de Gas de Barcelona

PinkPoni, en una imatge promocional

[PinkPoni](#) presenta [Diumenges \(Satélite k 2016\)](#) a la sala Luz de Gas aquest dijous. El disc és un recull d'onze cançons de pop d'autor que transiten entre la llum i la foscor, plenes de sensacions i matisos on les lletres ocupen un lloc prominent. L'inici del grup va marcat per la proposta musical del Txame, una cantautor punk que s'uneix a les inquietuds de Quim Coll en una primera etapa i, posteriorment, a Enric López. "Partim, sempre, de la importància de les lletres", reivindiquen com a clau de la seva proposta. De seguida, el grup transforma l'essència de cantautor en un concepte més coral i contundent, amb Ferran Esteve i José Manuel Duran.

"Ens vam plantejar gravar el disc després del Sona 9", un concurs on van arribar a ser semifinalistes l'any 2014. "Un cop feta la feina, vam acabar les cançons i vam gravar el disc, el maig de 2015". *Diumenges* va ser enregistrat i mesclat a la Bucbonera Studios de la mà de Tomàs Robisco, amb qui van compartir les tasques de producció i qui consideren que era "la persona idònia, perquè ens va fer de mirall i ens va ordenar els temes i hi va aportar els tocs més delicats". En aquest sentit, el grup ha tingut, des dels orígens, uns referents molt marcats, expliquen. "Cadascú te unes influències molt diferents i això ha fet que el cuinèssim a foc lent, buscant el nostre propi so".

El resultat és un primer disc amb un so que agrada a tots i que no saben en quina etiqueta encabir. "Podem tocar una salsa, per exemple, sense cap perjudici musical". Del rock al pop, el viatge sonor mostra la seva essència. "Tot i estar produït, vam intervenir molt en el so del disc, sobretot amb unes guitarres que són molt particulars, amb ritmes bàsics però que alhora caminin". El directe del grup, confessen, és on hi ha el plus necessari per completar la proposta: "hi ha una

potència a l'hora d'ensenyar aquests temes, una actitud, una energia que es nota. Ens diuen que transmetem més força en el directe".

Una joguina rosa com a nom

El nom del grup ve donat gràcies a una joguina que tenia la filla del Txame a casa, un poni rosa. "El que ens va fer decidir pel nom és el color, el tema de la feminitat, perquè som cinc homes a dins del grup però ens reconeixem com a homes sensibles, amb la voluntat de fer aquesta feina emocional". El grup volia que sortissin reflectides la feminitat i les emocions. I, com a debut, cal altre concepte millor que els "diumenges": "és el dia del a setmana que té més contrast. pels matins ho tens tot per fer, amb un estat d'ànim de pujada. Però quan t'aixeques de la migdiada ja veus que arriba el dilluns i comença a posar-te nerviós".

Les cançons i el global del disc transmet perfectament aquesta sensació, amb cançons més lluminoses que en el fons amaguen foscor, "i també al revés, amb cançons tristes on pots veure-hi il·lusió i esperança". La carta de presentació del grup ha estat [Mària](#), "possiblement la cançó més comercial de les onze del disc, amb millor digestió pel públic". Una presentació ideal per fer un tast del grup de cara al concert d'aquest mateix dijous a Barcelona.

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=QXIm39IR6bo>